

بررسی و رتبه‌بندی پایداری کشاورزی روستاهای دهستان بندامیر

محبوبه آسمه^۱ و مهدی نوری پور^۲

۱- دانشجوی دکتری توسعه کشاورزی دانشگاه یاسوج (mahbobehe.asjimeh@gmail.com)

۲- دانشیار ترویج و توسعه کشاورزی دانشگاه یاسوج، یاسوج، ایران

چکیده

طی دو دهه اخیر به بحث پایداری توجه زیادی شده است که دلیل آن را می‌توان نگرانی‌های موجود در زمینه رو به زوال رفتن منابع محیطی، دغدغه‌های مربوط به کیفیت مواد غذایی از سوی مصرف‌کنندگان و روند نزولی کیفیت زندگی در جوامع روستایی دانست. بنابراین، امروزه یکی از مهم‌ترین سیاست‌های بخش کشاورزی کشورها، دستیابی به نظام کشاورزی پایدار است. از این‌رو، هدف پژوهش حاضر بررسی و رتبه‌بندی پایداری کشاورزی روستاهای دهستان بندامیر شهرستان زرگان واقع در استان فارس بود. این پژوهش، به روش پیمایشی انجام گرفت. جامعه آماری پژوهش را کشاورزان روستاهای دهستان بندامیر تشکیل می‌دادند ($N=600$) که از میان آن‌ها ۱۸۷ نفر با استفاده از جدول نمونه‌گیری بارلت و همکاران (۲۰۰۱) و با روش نمونه‌گیری تصادفی ساده به عنوان نمونه آماری انتخاب شدند. ابزار جمع‌آوری داده‌ها، پرسشنامه محقق ساخته بود. برای سنجش پایابی ابزار تحقیق از آلفای کرونباخ برای بخش‌های مختلف پرسشنامه استفاده شد که میزان آن قابل قبول بود ($\alpha=.85$). برای تجزیه و تحلیل داده‌ها از نرم‌افزارهای SPSS^{v22} و Topsis Solver^{v4.2} استفاده شد. نتایج آزمون تی تک نمونه‌ای نشان داد که در تمامی شاخص‌ها به غیر از شاخص رضایت شغلی و برخورداری از خدمات فنی-ترویجی تفاوت معنی داری با حد معیار وجود داشت. نتایج حاصل از رتبه‌بندی روستاهای با استفاده از نرم‌افزار تاپسیس نیز حاکی از آن بود که از نظر وضعیت کلی پایداری کشاورزی روستاهای مهمان آباد و اکراد با وزن‌های ۹۷۲ و ۸۶۳ در رتبه‌های اول و روستاهای کوهک ۱ و سبزآباد با وزن‌های ۸۱ و ۷۷ در رتبه‌های آخر پایداری قرار داشتند.

واژه‌های کلیدی: پایداری کشاورزی، دهستان بندامیر، تاپسیس